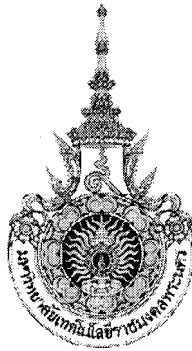

การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เบ็ญจา	สมประกอบ
สโรชา	หัตถกรรม
สุดารัตน์	วิภิญโญณี
มงคลรัตน์	ก้อนเครือ
อดิศักดิ์	โตเลิศมงคล

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณผลประโยชน์ประจำปีงบประมาณ 2552
กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

A study of the participation with the Education Quality Assurance
in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Mrs. Bencha	Somprakob
Miss Sarocha	Hattakam
Mrs. Sudarat	Vikiniyatane
Miss Mongkhonrat	Koncluer
Mr. Adisak	Tolertmongkhon

Student Development Division

This Institutional Research is Funded by
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Year 2552

ชื่อเรื่อง : การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะผู้วิจัย :	1. นางเบ็ญจา	สมประกอบ
	2. นางสาวสโรชา	หัตถกรรม
	3. นางสุดารัตน์	วิกิณยะธนี
	4. นางสาวมงคลรัตน์	ก้อนเครือ
	5. นายอดิศักดิ์	โตเลิศมงคล

ปี พ.ศ. : 2552

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยทำการสุ่มตัวอย่างของนักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 9 คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 381 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโปรแกรม SPSS หาค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test) การทดสอบสมมติฐานกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.058$, $SD=0.803$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.071$, $SD=0.887$) ด้านการวิจัย ($\bar{x}=2.835$, $SD=0.995$) ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม ($\bar{x}=3.058$, $SD=0.919$) และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{x}=3.192$, $SD=0.875$)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ พบว่าเพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.117 ($SD=0.772$) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 2.995 ($SD=0.831$) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะที่เรียน พบว่า นักศึกษาที่มีคณะต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า แตกต่างกัน ทั้งหมด 13 คู่

Title : A study of the participation with the Education Quality Assurance in
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Researcher : 1. Mrs.Bencha Somprakob
2. Miss Sarocha Hattakam
3. Mrs.Sudarat Vikiniyatane
4. Miss Mongkhonrat Koncluer
5. Mr. Adisak Tolertmongkhon

Year : 2552

ABSTRACT

The objectives of this research were to examine the participation of students in the education quality assurance in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon and compare the differences of participation rating scale based on personal factors. The study sample of 381 students was randomly selected from RMUTP undergraduate students in 9 faculties. The data were collected by questionnaire (5 rating scales) and analyzed by Statistical Package for Social Science (SPSS) to find statistic, percentage, mean, standard deviation (S.D.), t-test and F-test. The test of hypotheses defined the statistical significance at level 0.5. The findings were as follows;

1. The overall rating scale of student participation in the education quality assurance of RMUTP was at medium level ($\bar{x}=3.058$, $SD=0.803$). The rating scales of all kinds of participation were at medium level as follows; learning management ($\bar{x}=3.071$, $SD=0.887$) research ($\bar{x}=2.835$, $SD=0.995$), social academic service ($\bar{x}=3.058$, $SD=0.919$) and arts and culture preservation ($\bar{x}=3.192$, $SD=0.875$)

2. When comparing the difference of mean scores of the student participation in the education quality assurance of RMUTP based on different gender, it found that male had mean score at 3.117 ($SD=0.772$) and female had mean score at 2.995 ($SD=0.831$). Both male and female had different participation with no statistical significance.

3. When comparing the difference of mean scores of student participation in the education quality assurance of RMUTP based on different year of students, it found that different years made different participation with statistical significance at .05. When examining the difference of each pair of mean score by Scheffe's method, it found that no pairs were different.

4. When comparing different faculty, it found that different faculty made different participation with statistical the difference of the student participation in the education quality assurance of RMUTP based on significance at .05. When examining the difference of each pair of mean score by Scheffe's method, it found that 13 pairs were different.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชลี อุปภัย รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งได้ให้ คำปรึกษา ข้อชี้แนะ และความช่วยเหลือในหลายสิ่งหลายอย่างจนกระทั่งลุล่วงไปได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา อมรแก้ว หัวหน้าศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของ งานวิจัยและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นผู้สนับสนุน และเป็นผู้ อุดหนุนทุนวิจัยในครั้งนี้

เบ็ญจา	สมประกอบ
สโรชา	หัตถกรรม
สุดารัตน์	วิกิณิษะณี
มงคลรัตน์	ก้อนเครือ
อดิศักดิ์	โตเลิศมงคล

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	8
ทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	13
ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้	29
วิธีการสร้างเครื่องมือ	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
วิธีการการวิเคราะห์ข้อมูล	30
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	44
สรุปผล	44
อภิปรายผล	46
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม	
ประวัติคณะผู้วิจัย	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว	34
ตารางที่ 4-2 ระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวม	35
ตารางที่ 4-3 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน	36
ตารางที่ 4-4 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการวิจัย	37
ตารางที่ 4-5 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	37-38
ตารางที่ 4-6 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	38-39
ตารางที่ 4-7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ	39
ตารางที่ 4-8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4-9 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปี	41
ตารางที่ 4-10 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว	41
ตารางที่ 4-11 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามคณะ	42

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาเป็นภารกิจสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่สภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ และสังคมมีความเจริญก้าวหน้า และเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งล้วนแต่จะเป็นสิ่งที่มีผลต่อการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาที่ต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการรักษามาตรฐานการศึกษา และการรักษาคุณภาพนักศึกษา สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551:1-2) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการประกันคุณภาพการศึกษาว่าเป็นภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติ 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการ ดังกล่าวจำเป็นต้องประกันได้ว่ามีคุณภาพสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ประกอบกับในปัจจุบันมีปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและคุณภาพบัณฑิตมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากมีสถาบันอุดมศึกษาจัดตั้งขึ้นใหม่จำนวนมาก 2) การแข่งขันกันทั้งในเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษา และคุณภาพของบัณฑิตมีมากขึ้นในวงการอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ 3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากล เพื่อให้ได้การยอมรับจากนานาชาติ ในการสร้างความร่วมมือต่างๆ ตลอดจนเพื่อพัฒนาประเทศ 4) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพแข่งขันได้ในระดับสากล 5) สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป 6) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) 7) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มีการกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพสถานศึกษาจากภายนอก

เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในมาตรา 6 กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ประกอบกับนโยบายทางสังคมของรัฐบาลที่มุ่งมั่นจะสร้างสังคมเข้มแข็งที่คนในชาติที่อยู่เป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์บนพื้นฐานของคุณธรรมประการหนึ่ง คือ เร่งรัดปฏิรูปการศึกษา ยึดคุณธรรมนำความรู้ โดยคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของการศึกษา ทุกระดับ เสริมสร้างความตระหนักในคุณค่าของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีชีวิต ประชาธิปไตย พัฒนาคนโดยใช้คุณธรรม เป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนา และสถาบันการศึกษา การจัดการศึกษาจะเน้นการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่สถานศึกษาและท้องถิ่น รวมทั้งความมีส่วนร่วมของประชาชนและเอกชนให้การศึกษาสร้างคนและสร้างความรู้สู่สังคมคุณธรรม คุณภาพ สมรรถภาพและประสิทธิภาพ (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551:6-7) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

จากการที่ในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติให้สถาบันการศึกษาทำประกันคุณภาพการศึกษา โดยต้องมีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้รับรู้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา และทางสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง เพราะระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ฝึกฝนให้นักศึกษามีระเบียบแบบแผนที่ดีในการดำเนินชีวิต และเพื่อเป็นการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันให้เข้มแข็งขึ้นอีกด้วย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้รู้ การจัดการศึกษาวิชาชีพพระระดับสากลับนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันเป็นวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย โดยได้ดำเนินงานตามพันธกิจหลัก 4 ประการ คือ 1) จัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและมีความสามารถพร้อมเข้าสู่อาชีพ 2) สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสู่การผลิตและการบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศไทย 3) ให้บริการงานวิชาการและการศึกษาที่มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการมีอาชีพอิสระและพัฒนาอาชีพสู่การแข่งขัน 4) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อมในขณะเดียวกัน

ต้องมีการแข่งขัน กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งทางมหาวิทยาลัยยังได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้เข้ามา มีส่วนร่วมในเรื่องของการประกันคุณภาพตามนโยบายของคณะกรรมการการอุดมศึกษาอีกด้วย

เนื่องจากนักศึกษานั้นมีบทบาทสำคัญมากต่อการประกันคุณภาพการศึกษา เพราะนักศึกษาเป็นผู้รับบริการและเป็นผลผลิตสำคัญของมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงกับมหาวิทยาลัย จึงมีพันธะสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมและเป็นพลังสำคัญในการผลักดันให้งานประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

จากการที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 เพื่อรักษามาตรฐานการศึกษาและรักษาคุณภาพการศึกษาและได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี แต่ที่ผ่านมามีพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยมาก ดังนั้นคณะผู้วิจัยเห็นว่าสมควรที่จะต้องศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อันเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์สูงสุดที่จะทำให้เกิดคุณภาพในการประกันคุณภาพการศึกษา และบรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามตัวแปร

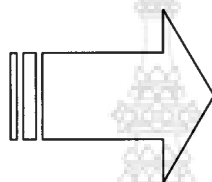
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยต้องการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบความคิด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ
2. ชั้นปี
3. คณะที่ศึกษา

ตัวแปรตาม

การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน
2. ด้านการวิจัย
3. ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม
4. ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนคณะต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาต้องการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยพิจารณาถึงระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

2. ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 9 คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 8,064 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

คณะผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างของนักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 9 คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 381 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ซึ่งในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างนั้น คณะผู้วิจัยได้ใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (Yamane, 1973 : 725) ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 และได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นคณะที่ศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นชนิดสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) และใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ขอบเขตของตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ

3.1.1 เพศ แบ่งเป็น

- ชาย
- หญิง

3.1.2 ชั้นปี

- ชั้นปีที่ 1
- ชั้นปีที่ 2
- ชั้นปีที่ 3
- ชั้นปีที่ 4

3.1.3 คณะที่ศึกษา

- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะศิลปศาสตร์
- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
- คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
- คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 4 ด้าน คือ

- ด้านการจัดการเรียนการสอน
- ด้านการวิจัย
- ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม
- ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
2. ทำให้ทราบข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางเพื่อนำไปพัฒนา ปรับปรุง คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในครั้งต่อไป
3. ทำให้มหาวิทยาลัยได้รับทราบปัญหา และข้อบกพร่อง เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณา ดำเนินงาน การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้อ่านจึงกำหนดนิยามศัพท์ดังนี้

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่นักศึกษาเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ในทุกขั้นตอนของการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การดำเนินการ การจัดการตามแผน การกำกับติดตาม การประเมินผล และการรับประโยชน์จากการพัฒนา

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินกิจกรรมและภารกิจต่างๆ ทั้งทางด้านวิชาการ และการบริการ/การจัดการ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง คือ ผู้เรียน และผู้ปกครอง ผู้รับบริการทางอ้อม คือ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวมว่า การดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ และมีระบบและกลไก (PDCA) ในการควบคุมตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตามดัชนีบ่งชี้ที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชน ได้มั่นใจในสถาบันนั้นๆ ว่า สามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในวงจรคุณภาพ PDCA ทั้ง 4 ขั้นตอน

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 9 คณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่นักศึกษา ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4

คณะ หมายถึง คณะในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทั้ง 9 คณะ ดังนี้

- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะศิลปศาสตร์
- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
- คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
- คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

โคเฮนและอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1977 : 7 อ้างถึงใน พิศมัย บุญเลิศ, 2548 : 8) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 4 ชนิด ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ(decision making) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ริเริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และตัดสินใจปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ(implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านทรัพยากรการบริหาร และการประสานขอความร่วมมือ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์(benefits) ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางสังคมหรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล(evaluation)

อาภรณ์พันธ์ จันทร์สว่าง (2522, 22 อ้างถึงใน ชูเกียรติ เปี่ยมศรี, 2542 : 21-22) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม(participation) เป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลง และความเห็นพ้องต้องกันจะต้องมีมากจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการนั้นๆ เหตุผลเบื้องต้นของการที่มีคนมารวมกันได้ ควรจะต้องมีการตระหนักว่าการปฏิบัติทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมดที่ทำโดยกลุ่มหรือทำในนามกลุ่มนั้นกระทำผ่านองค์การ(organization) ดังนั้น องค์การจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้

วันพร จันทรเวโรจน์ (2543 : 19) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่ม(group situation) ส่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้นให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย และอาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า การมีส่วนร่วม = ความร่วมมือร่วมใจ + การประสานงาน + ความรับผิดชอบ

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2537:182-184) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม (participation) ว่าเป็นการที่บุคคลหรือคณะบุคคลเข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุนทำประโยชน์ในเรื่องต่างๆ หรือกิจกรรมต่างๆ อาจเป็นการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจหรือกระบวนการบริหาร ประสิทธิภาพขององค์การขึ้นอยู่กับความร่วมมือพลังของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์การนั้น ในการปฏิบัติภารกิจให้บรรลุเป้าหมาย วิธีการหนึ่งในการรวมพลังความคิด สติปัญญา ก็คือ การให้บุคคลมีส่วนร่วมในองค์การนั้น และบุคคลจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้อง(invovement) ในการดำเนินการหรือปฏิบัติภารกิจต่างๆเป็นผลให้บุคคลนั้นมีความผูกพัน(commitment) ต่อกิจกรรมในที่สุด

พัฒน์ บุญยรัตนพันธ์ (2517 : 3) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนจะต้องมีขึ้นโดยตลอด ตั้งแต่ขั้นการร่วมวางแผนโครงการ การเสียสละกำลัง แรงงาน วัสดุ กำลังเงิน หรือทรัพยากรใดๆ ที่มีอยู่ในชุมชน

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2526 : 25) ได้ชี้ให้เห็นลักษณะของการมีส่วนร่วมไว้ว่าการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนที่แล้วมา เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมในแง่เข้ามาร่วมสมทบแรงงานสมทบวัสดุ สมทบเงิน ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมกันทำ แต่การเข้ามามีส่วนร่วมในปัจจุบันและอนาคต จะเน้นเรื่องการมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ และร่วมบำรุงรักษา มากกว่าการร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชนเอง

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2526 : 20) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชนเอง

อำนาจ อนันตชัย (2527 : 138) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมว่าการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมจะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงานดียิ่งขึ้น ประสิทธิภาพเกี่ยวกับหน่วยงาน มีโครงสร้าง นโยบาย การดำเนินงานและใช้วิธีการให้บรรลุถึงเป้าหมาย โดยวิธีการที่ดีที่สุด ในสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกกับคุณภาพของ คนในหน่วยงาน

สรุปการมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่นักศึกษาเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ในทุกขั้นตอนของการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนการดำเนินการ การจัดการตามแผน การกำกับติดตาม การประเมินผล และการรับประโยชน์จากการพัฒนา

ลักษณะการมีส่วนร่วม

จตุรนต์ ภูษิตกรรรมรักษา (2526 : 16) ได้จำแนกการเข้ามามีส่วนร่วม ไว้เป็น 5 ขั้นตอน คือ

- 1) ขั้นกำหนดความต้องการ
- 2) ขั้นวางแผนการดำเนินงาน
- 3) ขั้นตัดสินใจ
- 4) ขั้นดำเนินการ
- 5) ขั้นติดตามผลงาน

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2527 : 10) ได้สรุปการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ 4 ขั้นตอน คือ

- 1) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
- 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานกิจกรรม
- 3) การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน
- 4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

ปรัชญา เวสารัชช์ (2530) ได้กล่าวถึงลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

- 1) ร่วมแสดงความคิดเห็น
- 2) ร่วมสละทรัพยากรวัสดุ
- 3) ร่วมสละแรงกาย
- 4) ร่วมสละเวลา

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2527 : 6-7) กล่าวถึงขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาที่กำหนดไว้ คือ

1. ร่วมทำการศึกษาค้นคว้า ปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนรวมถึงความต้องการของชุมชน
2. ร่วมคิดหาและสร้างรูปแบบ และวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขและลดปัญหาของชุมชน หรือเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน หรือสนองความต้องการของชุมชน
3. ร่วมวางแผนนโยบาย หรือแผนงาน หรือโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อจัดและแก้ปัญหาและสนองความต้องการของชุมชน
4. ร่วมตัดสินใจการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
5. ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
6. ร่วมการลงทุนในกิจกรรมโครงการของชุมชน ตามขีดความสามารถของตนเองและของหน่วยงาน
7. ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการและกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

8. ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และร่วมบำรุงรักษาโครงการและกิจกรรมที่ได้ทำไว้ ทั้งโดยเอกชนและรัฐบาลให้ใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

ปกรณ ศรีดอนไผ่(2530) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาของประชาชน คือ การที่ประชาชนจะเข้ามามีบทบาทในการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมแก้ไข และร่วมมีผลประโยชน์ ซึ่งกระทำได้ 4 ลักษณะ คือ

1. เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดว่า อะไรคือความจำเป็นขั้นพื้นฐานของชุมชน
2. เป็นผู้ระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อสนองตอบความจำเป็นพื้นฐาน
3. เป็นผู้ที่มีบทบาทในการปรับปรุงวิธีการกระจายสินค้าและบริการให้สมบูรณ์ขึ้น
4. เป็นผู้ได้รับความพึงพอใจ เกิดแรงจูงใจที่จะสร้างกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

วิไลพร จันทร์สุวรรณ (2534) ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะการมีส่วนร่วมเพื่อกำหนดเป็นกรอบในการศึกษาไว้ดังนี้ คือ 1) การมีส่วนร่วมศึกษาปัญหา 2) การมีส่วนร่วมวางแผน 3) การมีส่วนร่วมปฏิบัติงาน 4) การมีส่วนร่วมติดตามผลงาน 5) การมีส่วนร่วมบำรุงรักษา

เครื่องชี้วัดระดับการมีส่วนร่วม

Chapin (1977 อ้างถึงใน ปกรณ มณีปกรณ์, 2539 : 29) ได้เสนอเครื่องชี้วัดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนทางสังคมโดยได้กำหนดความสำคัญของการมีส่วนร่วมกิจกรรมของสมาชิกในองค์กรของชุมชน ดังนี้

1. การมีความสนใจในกิจกรรมและการเข้าร่วมประชุม
2. การให้การสนับสนุนช่วยเหลือ
3. การเป็นสมาชิกและกรรมการ
4. การเป็นเจ้าของหน้าที่

Brown (อ้างถึงใน สุรีย์, 2531) กล่าวว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสังคมอย่างแข็งขัน และไม่แข็งขัน จะมีฐานะแตกต่างกันออกไป แนวความคิดที่เขาคาดหวังให้เข้าร่วมในกิจกรรมบางอย่างบุคคลที่มีสถานภาพทางสังคม (การศึกษา อาชีพ และรายได้สูง) มักจะเข้าร่วมกิจกรรมบางอย่างแข็งขันมากกว่าบุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมต่ำ

ประเวศ วะสี (2535) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าเป็นความคิดริเริ่มของท้องถิ่นในการทำให้เกิดการจัดองค์กร และการปรากฏขึ้นของผู้นำตามธรรมชาติ

จากแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะการมีส่วนร่วมดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แล้วจะมีลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จะแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในส่วนของรายละเอียดที่แยกย่อย

อย่างไรก็ตามในการศึกษาคั้งนี้จึงได้สรุปรวมแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะการมีส่วนร่วมเพื่อกำหนดเป็นกรอบในการศึกษาไว้ 5 ขั้นตอน เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการทำงานของสตรีในชนบท คือ

1. การมีส่วนร่วมศึกษาปัญหา
2. ร่วมวางแผนวางโครงการ
3. การมีส่วนร่วมปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมติดตามผล
5. ร่วมบำรุงรักษา

การมีส่วนร่วม 5 ลักษณะดังกล่าวนี้ มิได้มุ่งเน้นเป็นขั้นตอนการมีส่วนร่วม สตรีอาจมีส่วนร่วมในกิจกรรมลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน 5 ลักษณะ เพียงกิจกรรมเดียวหรือทั้งหมดก็นับได้ว่ามีส่วนร่วมทั้งสิ้น

โดยสรุปแล้วเครื่องชี้วัดระดับการมีส่วนร่วม คือ ความเต็มใจ ตั้งใจ สนใจที่จะเสียสละทั้งแรงกาย แรงใจ ทรัพย์สิน วัสดุโดยแสดงให้เห็นทั้งรูปธรรมและนามธรรม เพื่อให้การสนับสนุนต่อสังคมโดยส่วนรวมและให้ท้องถิ่นนั้นๆ เกิดความรัก ความสามัคคี มีความคิดริเริ่มที่จะทำให้เกิดการจัดองค์กร อันจะก่อให้เกิดประโยชน์เป็นไปในทางที่ดียิ่งขึ้นตลอดไป

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

เกียรติกศักดิ์ (2536) ได้เสนอปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมไว้ 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยของสิ่งจูงใจ หมายถึง การที่ประชาชนจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมใด ๆ นั้น คือ ประการแรก ตนจะได้ผลตอบแทนในสิ่งที่ทำไป และประการที่สอง การได้รับการบอกกล่าวหรือได้รับการชักชวนจากบุคคลอื่นให้เข้าร่วม

2. ปัจจัยโครงสร้างของโอกาสหรือช่องทางในการเข้าร่วม หมายถึง ช่องทางการมีส่วนร่วมและมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับหลังการมีส่วนร่วม ดังนั้นพื้นฐานทางด้านโครงสร้างของการมีส่วนร่วม ควรมีลักษณะดังนี้ คือ ประการแรกเปิดโอกาสให้ทุกคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ประการที่สอง มีการกำหนดเวลาของการมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างชัดเจนสามารถกำหนดเงื่อนไขตามสภาพความเป็นจริง ประการที่สาม มีการกำหนดลักษณะของกิจกรรมที่แน่นอนว่าจะทำอะไร

3. ปัจจัยด้านอำนาจ ในการส่งเสริมกิจกรรมของการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนสามารถกำหนดเป้าหมาย วิธีการ และผลประโยชน์ของกิจกรรมได้

ชูเกียรติ ลิขิตวรรณ (2536) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีส่วนร่วมออกได้ 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ
2. ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้ และการเป็นสมาชิกกลุ่ม
3. ปัจจัยทางด้านการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การติดต่อสื่อสารทั้งการสื่อสารมวลชนและสื่อบุคคล ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ได้แก่ สิ่งจูงใจ โอกาส และอำนาจ เป็นต้น

เงื่อนไขของการมีส่วนร่วม

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527) กล่าวถึงเงื่อนไขการมีส่วนร่วมอย่างน้อย 3 ประการ คือ

- 1) ประชาชนต้องมีอิสรภาพที่จะมีส่วนร่วม(freedom to participation)
- 2) ประชาชนต้องสามารถที่จะมีส่วนร่วม(ability to participation)
- 3) ประชาชนต้องเต็มใจที่จะมีส่วนร่วม(willingness to participation)

นอกจากนี้ ความสำเร็จของการมีส่วนร่วมยังขึ้นอยู่กับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. ประชาชนจะต้องมีเวลาที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรม การมีส่วนร่วมไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ฉุกเฉิน
2. ประชาชนต้องไม่เสียค่าใช้จ่าย ในการมีส่วนร่วมมากเกินไปที่เขาประเมินผลตอบแทนที่จะได้รับ
3. ประชาชนต้องมีความสนใจที่สัมพันธ์สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมนั้น
4. ประชาชนต้องสามารถสื่อสารรู้เรื่องกันทุกฝ่าย
5. ประชาชนต้องมารู้สึกกระทบกระเทือนต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือสถานภาพทางสังคม หากจะมีส่วนร่วม

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

อุทุมพร จามรมาน(2543: 1-3) ได้ให้ความหมายการประกันคุณภาพการศึกษาว่าเป็นการบริหารจัดการและดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม นอกจากนี้ยังได้กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา(Quality Assurance) ยังเกี่ยวข้องกับคำอีก 4 คำ คือ การควบคุมคุณภาพ(Quality Control), การตรวจสอบคุณภาพ(Quality Audit),

การรับรองคุณภาพ(Quality Accreditation) และการประเมินคุณภาพ(Quality Assessment) ซึ่งจะได้อธิบายความหมาย ไว้ดังนี้

1. การประกันคุณภาพ(Quality Assurance) หมายถึง การระบุความชัดเจนในวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ตลอดจนถึงวิธีปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ
2. การควบคุมคุณภาพ(Quality Control) หมายถึง การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ อย่างรัดกุมทุกขั้นตอน
3. การตรวจสอบคุณภาพ(Quality Audit) แยกได้เป็น
 - การตรวจสอบคุณภาพภายใน(Internal Quality Audit) เป็นการตรวจสอบคุณภาพโดยตัวเองตามเกณฑ์ที่ตนกำหนดขึ้น
 - การตรวจสอบคุณภาพภายนอก(External Quality Audit) เป็นการตรวจสอบคุณภาพ โดยหน่วยงาน/กลุ่มภายนอก ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น
4. การประเมินคุณภาพ(Quality Assessment) เป็นการหาข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพของผลผลิต/บริการของหน่วยงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
5. การรับรองคุณภาพ(Quality Accreditation) หมายถึง การรับรองหรือไม่รับรองคุณภาพตามมาตรฐาน ซึ่งบางครั้งเป็นมาตรฐานทางกายภาพ เช่น พื้นที่ จำนวนอุปกรณ์ ฯลฯ

สมคิดและสุพักตร์ (2544: 4) ให้ความหมาย การประกันคุณภาพการศึกษาว่า เป็นการบริหารจัดการของสถานศึกษา ซึ่งเริ่มตั้งแต่การวางแผนการจัดสิ่งสนับสนุนอำนวยความสะดวก และการดำเนินงานตามแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานที่กำหนด เป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้รับบริการ ผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนสาธารณชนด้านประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ทพวงมหาวิทยาลัย (2544: 12) ได้ให้ความหมายของคำว่า คุณภาพการศึกษา ว่าหมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามปณิธาน และภารกิจของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามนโยบายการพัฒนาอุดมศึกษาของประเทศ ตลอดจนปณิธาน ภารกิจเฉพาะในการจัดการศึกษาของแต่ละสถาบัน

พนิต เข็มทอง และคณะ (2542: 5) ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาว่า เป็นมาตรการหนึ่งที่จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่า สถาบันการศึกษาที่ได้รับรองมาตรฐาน จะสามารถจัดการได้อย่างมีคุณภาพ ผู้จบการศึกษาจะมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้

กรรณิการ์ ยวงนักร (2548: 23) ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกิจกรรมหรือแนวปฏิบัติที่เริ่มตั้งแต่กระบวนการวางแผน

ให้การสนับสนุนอำนวยความสะดวก และการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะได้ผู้จบการศึกษาที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีคุณภาพตามมาตรฐานที่สถาบันและสังคมต้องการ ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง สถานประกอบการและผู้เกี่ยวข้องในสังคมท้องถิ่นนั้นๆ ตลอดจนสาธารณชนทั่วไปที่ให้การยอมรับบุคลากรที่สำเร็จจากสถานศึกษา

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนั้น จัดเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องดำเนินงานเพื่อประกันว่า คุณภาพของการศึกษาได้รับการรักษาไว้ และส่งเสริมเพิ่มพูน รวมถึงกิจกรรมหรือแนวปฏิบัติใดๆ ที่หากได้ดำเนินการตามระบบและแผนที่วางไว้แล้วจะทำให้เกิดความมั่นใจว่าจะได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามลักษณะที่พึงประสงค์

หลักการและแนวคิด

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 47 กำหนดให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเงื่อนไขสำคัญที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องถือปฏิบัติในเรื่องนี้ กรมสามัญศึกษา(2543: 5) และกรมวิชาการ(2541: 3) กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของสถานศึกษาในแนวทางเดียวกัน โดยมีแนวคิดอยู่ 6 ประการ คือ

1. การสร้างความมั่นใจและความพึงพอใจในคุณภาพการศึกษา
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของทุกฝ่ายทั้งผู้ให้และผู้รับบริการ
3. การดำเนินงานเน้นคุณภาพในการปฏิบัติงานทุกระดับทุกขั้นตอน
4. การใช้สถานศึกษาเป็นฐานในการบริหารจัดการ โดยความร่วมมือขององค์กรบุคลากรในสังกัด
5. การดำเนินงานสามารถติดตามตรวจสอบได้เพื่อเป็นหลักประกันในคุณภาพการศึกษา
6. รายงานสู่สาธารณะและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อรับทราบความคืบหน้าและความสำเร็จในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการหนึ่งของการพัฒนาระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ว่าการดำเนินการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชื่อถือได้ในผลผลิตทางการศึกษาและมีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดและความต้องการของสังคม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับโดยกำหนดให้เป็นหมวดหนึ่งในพระราชบัญญัติ คือหมวดที่ 6 เรื่อง มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ตั้งแต่มาตรา 47 - มาตรา 51

โดยเฉพาะมาตรา 47 ระบุว่า ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก และมาตรา 48 ระบุว่า ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

ปัจจุบัน สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินผลคุณภาพทางการศึกษา กระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้ประกาศนโยบายและแผนปฏิบัติการในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้นโดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1. พัฒนาให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษามาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้นหลักการของการให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบการควบคุมคุณภาพทางวิชาการ และปรับปรุงการปฏิบัติการทุก ๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานของควมมีเสรีภาพทางวิชาการและอิสรภาพในการดำเนินงานที่ยังคงเอื้อต่อการตรวจสอบจากสังคมภายนอก อันนำมาซึ่งซึ่งมีความมีมาตรฐานทางการศึกษาในระดับที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ ทั้งนี้โดยจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้นเพื่อกำกับดูแล และบริหารงานด้านมาตรฐานการศึกษาตลอดจนการให้การรับรองมาตรฐานการศึกษา

2. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในสถาบัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นให้มีการสร้างกลไกควบคุมคุณภาพ(Quality Control) ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาที่เป็น

รูปธรรมขึ้น ทั้งนี้แต่ละสถาบันอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการขึ้น เป็นการภายในได้ตามความเหมาะสม

3. กำหนดรูปแบบและวิธีการในการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ โดยแต่ละสถาบันอาจนำไปปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละสถาบันได้ตามความจำเป็น

4. จัดให้มีกลไกของการตรวจสอบ และประเมินผลระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่แต่ละสถาบันได้จัดให้มีขึ้น ทั้งในระดับสถาบันและคณะวิชาแล้วให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาต่อไป เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละสถาบัน ได้รับการยอมรับจากภายนอกโดยกว้างขวางและเป็นการแสดงถึงควมมีคุณภาพของการจัดการศึกษา

5. สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ ในสังคม ในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน สมาคมวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาที่มีความสนใจร่วมกันในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

6. ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลข่าวสาร และผลจากกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันต่าง ๆ มาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอกให้รับทราบถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ตลอดจนเป็นข้อมูลสำหรับนักศึกษาและผู้ปกครองในการเลือกสถานศึกษา เป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ แก่สถาบันอุดมศึกษา เพื่อกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษามีความตื่นตัวและพัฒนาคุณภาพโดยสม่ำเสมอ

ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งรวมทั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะต้องตระหนักและดำเนินการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จึงมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ดังนี้

1. เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้พัฒนาคุณภาพของผลผลิตทางการศึกษา และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อให้สังคมมั่นใจเกี่ยวกับผลผลิตและบริการของมหาวิทยาลัย
3. เพื่อให้สำนักงานประมาณ จัดสรรงบประมาณได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นจริง ตามภารกิจที่มหาวิทยาลัยดำเนินการ
4. เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้ที่สนใจสมัครเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิตและประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการบริการ

5. เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้ปกครอง ผู้จ้าง รัฐบาล เกี่ยวกับกลไกในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตลอดถึงส่วนงานในสังกัด

6. เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการจัดการศึกษาแก่ประชาชน โดยเฉพาะการนำเงินภาษีอากรของประชาชนมาใช้

การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อได้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย และนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการทบทวนและติดตามกระบวนการดำเนินการโดยใกล้ชิดและการรายงาน ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแยกได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถาบันการศึกษานั้นเองหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น เพื่อให้มีความมั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการตามภารกิจหลักอย่างมี คุณภาพ และกระบวนการประกันคุณภาพภายในยังประกอบด้วย

- การควบคุมคุณภาพ(Quality Control)
- การตรวจสอบคุณภาพ(Quality Audit)
- การประเมินคุณภาพ(Quality Assessment)

2. การประกันคุณภาพโดยภายนอก หมายถึง การติดตามตรวจสอบคุณภาพและการประเมินผลของสถาบันการศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันการศึกษา และกระบวนการประกันคุณภาพภายนอก ยังประกอบด้วย

- การตรวจสอบคุณภาพ(Quality Audit)
- การประเมินคุณภาพ(Quality Assessment)
- การรับรองมาตรฐาน(Quality Accreditation)

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ความจำเป็นของการพัฒนาบทบาทนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

นักศึกษาในฐานะผู้รับบริการและเป็นผลผลิตสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงของสถาบันอุดมศึกษาจึงมีพันธะสำคัญในการผลักดันให้งานประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(2551: 10) จึงกำหนดให้มี ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาไว้ใน ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพของสถาบันให้เข้มแข็ง รวมทั้งจัดระบบให้ทุกกิจกรรมหรือโครงการของนักศึกษามีการประกันคุณภาพทุกกิจกรรมหรือโครงการ

แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีระบบและกลไกในการสร้างความรู้ความเข้าใจและทักษะด้านประกันคุณภาพให้กับนักศึกษา
2. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพของสถาบัน
3. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพ กระบวนการคุณภาพ เช่น 5ส. PDCA ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา
4. การติดตามประเมินผลและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษา และที่นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
2. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา
3. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน
4. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา

5. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน
6. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการใน ส่วนที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน
7. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงาน ประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมี นโยบายให้สถาบันอุดมศึกษามีการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ให้กับนิสิตนักศึกษา เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและมีส่วนร่วมในการ ประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพของสถาบันให้เข้มแข็ง รวมทั้งมีการ นำแนวคิดการประกันคุณภาพไปใช้ในการดำเนินการกิจกรรมหรือโครงการนิสิตนักศึกษา

บทบาทนิสิตนักศึกษากับการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา

นิสิตนักศึกษาเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา จึงควรมีบทบาทในการเป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริมในการ ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะผลการดำเนินงานที่ดีมีคุณภาพย่อมส่งผลโดยตรงต่อนิสิตนักศึกษา บทบาทนิสิตนักศึกษา ในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา มีดังต่อไปนี้

1. บทบาทในการให้ความร่วมมือให้ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาด้วยการให้ข้อมูลที่ตรงไปตรงมา ให้ข้อเท็จจริงมากที่สุด เพื่อให้ข้อมูลความคิดเห็นของ นักศึกษาเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ เป็นประโยชน์ในการนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาของสถาบันต่อไป
2. บทบาทในการรับรู้ ติดตามและให้ข้อเสนอแนะหรือให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับ ระบบการประกันคุณภาพของสถาบัน เป็นส่วนที่นิสิตนักศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อมูลดังกล่าว จะก่อให้เกิดประโยชน์หรือเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาระบบการประเมินในฐานะผู้ที่มี ส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
3. บทบาทในการศึกษา ติดตาม กำกับข้อมูลที่ให้ไปมีการนำไปปรับปรุงหรือใช้ประโยชน์ จากการประเมินหรือไม่อย่างไร โดยติดตามผลการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถาบัน อุดมศึกษาทั้งในภาพรวมและในส่วนองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อนิสิตนักศึกษาโดยตรง

เช่น องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษา องค์ประกอบด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หรือ องค์ประกอบด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ นิสิตนักศึกษาควรศึกษาว่าทางสถาบันได้ดำเนินการตามองค์ประกอบเหล่านั้นอย่างไร มีจุดแข็งที่ต้องเสริม จุดอ่อนที่ควรแก้ไขในด้านใดบ้าง มีกระบวนการใดที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี ที่ดำเนินการแล้วส่งผลให้คุณภาพการจัดการศึกษาดีขึ้น ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อคุณภาพของบัณฑิต

4. บทบาทในการสนับสนุนให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันดำเนินไปได้โดยนิสิตนักศึกษาสามารถแสดงบทบาทในการส่งเสริมสถาบันได้หลายรูปแบบ อาทิ การรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งองค์กรนักศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน เผยแพร่และเชิญชวนนิสิตนักศึกษาในสถาบันได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพของสถาบัน สร้างเครือข่ายในการร่วมกันติดตาม รับรู้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และการนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการประกันคุณภาพของการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละประเภท สร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างวิสัยทัศน์และโลกทัศน์การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพมีความเข้มแข็งและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงแก่นิสิตนักศึกษาต่อไป

5. บทบาทในการนำความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพไปใช้ประโยชน์การพัฒนาตนเองพัฒนากิจกรรม นิสิตนักศึกษาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานกิจกรรมนักศึกษา พ.ศ.2541 มีการกำกับ ติดตามและประเมินคุณภาพการดำเนินงานกิจกรรมของนักศึกษา โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการ 5 ประเภท คือ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาได้เต็มตามศักยภาพ และสามารถนำความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพไปใช้ในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาและปรับใช้ในชีวิตการทำงานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภารกิจของนิสิตนักศึกษากับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

นิสิตนักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพตามภารกิจต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

1. ภารกิจด้านการเรียนการสอน

นิสิตนักศึกษาสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การพัฒนาขอบเขตการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการริเริ่มวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง กำกับกำกับการดำเนินการตามแผน ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองและร่วมทำงานอาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง นำความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีอยู่ไปใช้ในการทำกิจกรรมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การให้บริการต่างๆ แก่ชุมชน และสังคม และนิสิตนักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้นิสิตนักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถาบันเพื่อเป็นการเรียนรู้และฝึกฝนตนเอง เป็นการเสริมการเรียนการสอนกิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ กิจกรรมส่วนกลาง(องค์การนักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา) กิจกรรมวิชาการ(ชมรม หรือชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชมรมภาษาอังกฤษ ชมรมคอมพิวเตอร์) กิจกรรมกีฬา(ชมรมกีฬาประเภทต่างๆ เช่น ชมรมฟุตบอล ชมรมกรีฑา) กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม(ชมรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและวัฒนธรรม เช่น ชมรมดนตรีไทย ชมรมดนตรีสากล ชมรมศาสนสัมพันธ์) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์(ชมรมกิจกรรมเพื่อการพัฒนาช่วยเหลือสังคม เช่น ชมรมค่ายอาสาพัฒนา ชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) กิจกรรมนันทนาการ(การสร้างสรรค์ การออกกำลังกาย การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ การเล่นเกมกีฬาเฮฮา) สามารถนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาไปสู่การทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละประเภท ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา

2. ภารกิจด้านการวิจัย

นิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะนักศึกษาระดับบัณฑิตสามารถเข้าร่วมงานด้านวิจัยกับอาจารย์นักวิจัย และบุคลากรสายสนับสนุนของสถาบัน ทั้งการเป็นกลุ่มตัวอย่าง(subject) สำหรับการวิจัยและการร่วมวิจัยกับบุคลากรของสถาบัน ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ด้านการวิจัยสามารถนำไปใช้ในด้านต่างๆ อีกด้วย

3. ภารกิจด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นภารกิจหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสถาบันและชุมชน มีการแลกเปลี่ยนความรู้สมัยใหม่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มทักษะและความรู้ให้กับนักศึกษาและยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนของตน ได้ฝึกฝนทักษะด้านอาชีพตามสภาพความเป็นจริงเพื่อให้ทราบความต้องการของสังคม ปัญหาของสังคม และร่วมกันแก้ไข นักศึกษาสามารถนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปสู่ชุมชนสังคม ให้รู้จักการ

ดำเนินงานที่มีคุณภาพ ช่วยเสนอแนะและแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็นในการตรวจสอบการดำเนินงานด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบัน ให้เป็นไปตามเป้าหมายของภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

4. ภารกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

นักศึกษาต้องร่วมกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันแล้ว ยังต้องร่วมจัดกิจกรรมของสโมสรหรือชมรมเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และสร้างจิตสำนึกในความเป็นไทยที่จะต้องมีการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อภิชาติ กุลไทย (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกิจกรรมด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ(%) ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และค่าทดสอบที(T-test) และค่าเอฟ (F-test) ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในงานกิจกรรมด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กรรมการสถานศึกษาประเภท ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีส่วนร่วมในกิจกรรมงานวิชาการโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุตร พูลสวัสดิ์ (2544 : บทคัดย่อ) การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการปฏิบัติงานในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ใช้สถิติ ค่าร้อยละ(%) ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลของการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการปฏิบัติงานในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษา อยู่ในระดับมาก และความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปรีชา ศรีนวล (2548 : บทคัดย่อ) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนของรัฐ

ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในอำเภอท่ามะกา จำนวน 49 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน ปัจจุบันที่มีใช้คณะกรรมการสถานศึกษา หรือครูในโรงเรียนนั้น จำนวนทั้งสิ้น 147 คน เครื่องที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติ การแจกแจงความถี่(f) ใช้ค่าร้อยละ(%) ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา(content analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานประมาณของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งโดยภาพรวมและรายย่อย 2) ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานประมาณของสถานศึกษา เห็นว่าสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการบริหารงานประมาณของสถานศึกษาทั้ง 4 ประเด็นได้แก่ การร่วมตัดสินใจ การร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ และการร่วมประเมินผล ของการบริหารงานประมาณของสถานศึกษา และชุมชนพร้อมให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาการบริหารงานประมาณของสถานศึกษา

แวน วิรุฬห์เลิศ (2546 : บทคัดย่อ) การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการบริหารของโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร ตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร จำนวน 64 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล คือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียน ๆ ละ 6 คน ได้แก่ ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งสิ้น 384 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่สร้างตามแนวคิดของโคเฮนและอัฟฮอฟฟ์ กับเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว(One Way ANOVA) และทดสอบภายหลังด้วยวิธีการของตุ๊ก(Tukey's method)ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งโดยภาพรวมและทุกรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 2) มาตรฐานการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ทั้งโดยภาพรวมและสามรายด้านอยู่ในระดับสูง และสองรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 3) การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้แทนทุกกลุ่มทั้งโดยภาพรวมและอีกสองรายด้าน คือ ด้านการตัดสินใจและด้านผลประโยชน์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สำหรับมาตรฐานการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้แทนทุกกลุ่ม ทั้งโดยภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกัน

เกียรติศักดิ์ คฤหบดี(2548 : บทคัดย่อ) การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้บริหาร และครูในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 ซึ่งเดิมสังกัดกรมสามัญศึกษา 4 แห่ง จำนวน 146 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามกรอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเตรียมการก่อนการประกันคุณภาพ 2) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่าในด้านการเตรียมการก่อนการประกันคุณภาพ โรงเรียนมีโครงการและกิจกรรมทางวิชาการมาก มีเวลาค่อนข้างจำกัด ไม่มีงบประมาณเพื่อการประกันคุณภาพภายในโดยตรง และบุคลากรที่เป็นคณะทำงานมีงานสอนประจำมาก บางโรงเรียนขาดอัตรากำลังครูด้านการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ไม่สามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้อย่างต่อเนื่อง โรงเรียนไม่ได้เผยแพร่ ผลการประเมินแก่หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง และผู้บริหารไม่ได้ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนอย่างมีระบบ และต่อเนื่องด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี ไม่สามารถวิเคราะห์รูปแบบการรายงานการประเมินตนเองได้ เพราะขาดบุคลากรที่มีทักษะที่จะมาเป็นคณะทำงาน

ชลิดา ยืนยาว (2546 : บทคัดย่อ) การเปรียบเทียบการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาระหว่างคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา จำนวน 8 คน ผู้บริหาร จำนวน 12คน อาจารย์/ผู้สอน จำนวน 70 คน และ พนักงาน/บุคลากร จำนวน 93 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย และตามมาตรฐานการประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา 62 ดัชนีบ่งชี้ใน 9 มาตรฐาน และตามมาตรฐานของดัชนีชี้วัดผลการดำเนินการ(Key Performance Indicators : KPIs) 32 ดัชนีบ่งชี้ใน 4 มาตรฐาน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน เมษายน ถึง กันยายน 2546 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาระหว่างคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในภาพรวมทุกด้านพบว่าแตกต่างกัน 3) คณะวิศวกรรมศาสตร์ควรดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา 9 มาตรฐานและต้องปรับปรุงด้านการวิจัยและงบประมาณ สำหรับสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ควรดำเนินการตามมาตรฐานของดัชนีชี้วัดผลการดำเนินการ(Key Performance Indicators : KPIs) และต้องปรับปรุงด้านการบริหาร และการประกันคุณภาพ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ พอจะสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของนักศึกษานั้น ไม่อาจมองเพียงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งได้ สภาพแวดล้อมอื่นๆ เช่น คณะที่สังกัด ชั้นปีที่กำลังศึกษา ก็อาจจะมีผลต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษาได้ ในกรณีการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครนั้น ได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ นี้ มาเป็นแนวทางในการศึกษา ได้แก่ ลักษณะการมีส่วนร่วม เครื่องชี้วัดระดับการมีส่วนร่วม เงื่อนไขของการมีส่วนร่วม และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ และปัจจัยทางการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น ทั้งนี้ยังได้เรียนรู้ถึงบทบาทของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และภารกิจต่างๆของนักศึกษากับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้อีกด้วย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการ

การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาทั้ง 9 คณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 8,064 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาทั้ง 9 คณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 381 คน โดยการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ เงื่อนไข และคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เป็นการกำหนดพื้นที่ที่ต้องการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี จาก 9 คณะ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และจำแนกตามชั้นปี จากปีที่ 1 ถึง ปีที่ 4

3) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (Yamane, 1973 : 725) ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ดังนี้

สูตร	$n = \frac{N}{1+Ne^2}$
เมื่อ	$n =$ จำนวนของขนาดตัวอย่าง
	$N =$ จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ศึกษา
	$e =$ ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (ในการศึกษานี้กำหนดให้เท่ากับ .05)

เมื่อแทนค่าขนาดของประชากรในสูตร จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 381 คน

4) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นคณะที่ศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นชนิดสัดส่วน(Proportional Stratified Sampling) โดยคำนวณตามสูตรดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนนักศึกษาแต่ละคณะ}}{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร}}$$

จากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยคำนวณเป็นสัดส่วนกับขนาดประชากร ดังแสดงในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
คณะวิศวกรรมศาสตร์	1,489	70
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	802	38
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	498	30
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	317	23
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	401	24
คณะบริหารธุรกิจ	2,832	114
คณะศิลปศาสตร์	342	17
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	193	9
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	1,190	56
รวม	8,064	381

ที่มาของข้อมูลประชากร : ศูนย์ข้อมูล (Data Center) แผนกระบบสารสนเทศสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ(Accidental Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาทั้ง 9 คณะในสังกัดของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งจะเก็บข้อมูลให้ครบ 381 ตัวอย่าง ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบ 1 คำตอบจากหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question) ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี และคณะที่กำลังศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบแสดงระดับมากน้อย (Scale Question) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

ด้านการจัดการเรียนการสอน	แบ่งเป็นหัวข้อย่อยจำนวน	7	ข้อ
ด้านการวิจัย	แบ่งเป็นหัวข้อย่อยจำนวน	4	ข้อ
ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม	แบ่งเป็นหัวข้อย่อยจำนวน	5	ข้อ
ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	แบ่งเป็นหัวข้อย่อยจำนวน	4	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

3. วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือในงานวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษารูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครตามหลักการ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายที่ต้องการรวม 4 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3.3 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เพื่อพิจารณาความตรงตามเนื้อหา(Content Validity) และอำนาจจำแนก(Discrimination)

3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 45 คน เมื่อนำข้อมูลที่ทดลองใช้ไปตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach โดยได้ค่าความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.94 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูล

ตารางที่ 3-2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจำแนกตามองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และค่าความเชื่อมั่นรวม

การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการจัดการเรียนการสอน	0.89
ด้านการวิจัย	0.83
ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม	0.84
ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	0.79
รวมทั้งฉบับ	0.94

3.5 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำด้วยตนเอง ในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากการให้ข้อมูลของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความสำคัญของการวิจัยและตั้งใจตอบแบบสอบถามมากขึ้น

5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences : SPSS for Window) มีรายละเอียดการหาค่าสถิติ และขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (%) เพื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามเพศ ชั้นปี และคณะที่กำลังศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลระดับการปฏิบัติโดยนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2) วิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีการกำหนดให้คะแนนในแต่ละหัวข้อ ดังนี้

ระดับคะแนน 1	คือ	ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด
ระดับคะแนน 2	คือ	ระดับการปฏิบัติน้อย
ระดับคะแนน 3	คือ	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
ระดับคะแนน 4	คือ	ระดับการปฏิบัติมาก
ระดับคะแนน 5	คือ	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

บันทึกข้อมูลรหัสซึ่งใช้แทนคำตอบลงในตารางใส่ข้อมูลของโปรแกรม SPSS for Window เพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งการแปลความหมายของระดับปฏิบัติการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา มีดังนี้

ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50
ระดับการปฏิบัติน้อย	มีค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50
ระดับการปฏิบัติปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50
ระดับการปฏิบัติมาก	มีค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50
ระดับการปฏิบัติมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00

3) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

4) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ ข้อ 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” จากการดำเนินการวิจัย คณะผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ ข้อ 3

2. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูล	n	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	196	51.44
2. หญิง	185	48.56
ชั้นปี		
1. ชั้นปีที่ 1	121	31.76
2. ชั้นปีที่ 2	101	26.51
3. ชั้นปีที่ 3	77	20.21
4. ชั้นปีที่ 4	82	21.52
คณะที่ศึกษา		
1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ (1489)	70	18.37
2. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (802)	38	9.97
3. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ (498)	30	7.87
4. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น(317)	23	6.04
5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ(401)	24	6.30
6. คณะบริหารธุรกิจ(2832)	114	29.92
7. คณะศิลปศาสตร์(342)	17	4.46
8. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(193)	9	2.36
9. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์(1190)	56	14.70

จากตาราง 4-1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.44
- 2) ชั้นปี พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 31.76
- 3) คณะที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 29.92

ได้มาโดยการเทียบจากสัดส่วนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาจริง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

1) การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวม

ตารางที่ 4-2 ระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวม

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.071	0.887	ปานกลาง
2. ด้านการวิจัย	2.835	0.995	ปานกลาง
3. ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม	3.058	0.919	ปานกลาง
4. ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.192	0.875	ปานกลาง
ในภาพรวม	3.058	0.803	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-2 พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.058$, $SD=0.803$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{x}=3.192$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวิจัย ($\bar{x}=2.835$)

2) การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายด้าน

2.1) ด้านการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 4-3 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
1. นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน	2.916	1.090	ปานกลาง
2. นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์แต่ละท่าน	3.265	1.021	ปานกลาง
3. นักศึกษาได้มีการแสดงให้ผู้สอนทราบในสิ่งที่ตนเองสนใจและต้องการเรียนรู้	3.283	1.025	ปานกลาง
4. นักศึกษาหาโอกาสและสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัยตามศักยภาพของตนเอง	3.110	1.028	ปานกลาง
5. นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและเพื่อนนักศึกษา	3.092	0.978	ปานกลาง
6. นักศึกษาสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยใช้กระบวนการ PDCA	2.913	1.051	ปานกลาง
7. นักศึกษาให้ข้อมูลต่อมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับคุณภาพหรือความเหมาะสมของบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้	3.045	0.992	ปานกลาง
ในภาพรวม	3.071	0.887	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-3 พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.071$, $SD=0.887$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 4. นักศึกษาได้มีการแสดงให้ผู้สอนทราบในสิ่งที่ตนเองสนใจและต้องการเรียนรู้ ($\bar{x}=3.283$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 6. นักศึกษาสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยใช้กระบวนการ PDCA ($\bar{x}=2.913$)

2.2) ด้านการวิจัย

ตารางที่ 4-4 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการวิจัย

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
1. นักศึกษามีส่วนร่วมและเรียนรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์	2.950	1.129	ปานกลาง
2. นักศึกษาได้มีการศึกษาและลงมือทำงานวิจัย	3.045	1.131	ปานกลาง
3. นักศึกษาช่วยเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัย	2.924	1.092	ปานกลาง
4. นักศึกษาได้นำผลงานวิจัยของอาจารย์ไปใช้อ้างอิง	2.858	1.076	ปานกลาง
ในภาพรวม	2.835	0.995	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-4 พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.835$, $SD=0.995$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลางกลาง โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 2. นักศึกษาได้มีการศึกษาและลงมือทำงานวิจัย ($\bar{x}=3.045$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 4. นักศึกษาได้นำผลงานวิจัยของอาจารย์ไปใช้อ้างอิง ($\bar{x}=2.913$)

2.3) ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

ตารางที่ 4-5 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
1. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากชุมชนในการจัดบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย	2.971	1.029	ปานกลาง
2. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น	3.081	0.982	ปานกลาง

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความ คาดหวัง
3. นักศึกษามีการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.260	1.012	ปานกลาง
4. นักศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	3.165	1.029	ปานกลาง
5. นักศึกษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมและการดำเนินงานของสโมสรหรือชมรมของนักศึกษา	2.945	1.041	ปานกลาง
ในภาพรวม	3.058	0.919	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-5 พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.058$, $SD=0.919$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 3. นักศึกษามีการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x}=3.260$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 5. นักศึกษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมและการดำเนินงานของสโมสรหรือชมรมของนักศึกษา ($\bar{x}=2.945$)

2.4) ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ 4-6 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความ คาดหวัง
1. นักศึกษาให้ข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.215	1.006	ปานกลาง
2. นักศึกษาเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.255	0.974	ปานกลาง

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
3. นักศึกษาเข้าร่วมโครงการหรือเสนอกิจกรรมที่น่าสนใจต่อมหาวิทยาลัย	3.220	0.989	ปานกลาง
4. นักศึกษาประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของมหาวิทยาลัยทั้งความประพฤติ กิริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกาย	3.436	0.934	ปานกลาง
ในภาพรวม	3.192	0.875	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-6 พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.192$, $SD=0.875$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4. นักศึกษาประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของมหาวิทยาลัยทั้งความประพฤติ กิริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกาย ($\bar{x}=3.436$) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 1. นักศึกษาให้ข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{x}=3.215$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

สมมติฐานข้อ 1 : นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	n	\bar{X}	SD	t	p
เพศ					
ชาย	194	3.117	0.772	1.491	.137
หญิง	185	2.995	0.831		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-7 แสดงว่า เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.117 (SD=0.772) และ เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 2.995 (SD=0.831) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ ข้อ 3

สมมติฐานข้อ 2 : นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	6.488	2.163	3.422*	.017
ภายในกลุ่ม	377	38.242	.632		
รวม	380	244.730			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-8 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตารางที่ 4-9 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปี

	ชั้นปีที่ 1 $\bar{X} = 3.200$	ชั้นปีที่ 2 $\bar{X} = 2.920$	ชั้นปีที่ 3 $\bar{X} = 2.922$	ชั้นปีที่ 4 $\bar{X} = 3.115$
ชั้นปีที่ 1	-	.292	.301	.126
ชั้นปีที่ 2		-	.009	-.167
ชั้นปีที่ 3			-	-.175
ชั้นปีที่ 4				-

จากตารางที่ 4-9 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ชั้นปีที่มีความแตกต่างของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 3 : นักศึกษาที่เรียนคณะต่างกันมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-10 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	8	108.215	13.527	36.860*	.000
ภายในกลุ่ม	372	136.512	.367		
รวม	380	244.730			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-10 พบว่า นักศึกษาที่เรียนคณะต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method)

ตารางที่ 4-11 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ของความแตกต่างของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามคณะ

	วิศวกรรมศาสตร์ $\bar{X}=3.217$	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม $\bar{X}=3.020$	เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน $\bar{X}=3.467$	อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ $\bar{X}=1.522$	สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ $\bar{X}=3.250$	บริหารธุรกิจ $\bar{X}=2.754$	ศิลปศาสตร์ $\bar{X}=3.286$	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี $\bar{X}=3.000$	เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ $\bar{X}=3.730$
วิศวกรรมศาสตร์	-	.290	-.124	1.821*	.093	.659*	.049	.343	-.389
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม		-	.414	1.531*	-.197	.368	-.241	-.053	-.680*
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน			-	1.945*	.217	.782*	.173	.467	.265
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ				-	1.728*	1.162*	1.772*	1.478*	2.210*
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ					-	.566*	-.044	.250	.480
บริหารธุรกิจ						-	-.610	-.315	-1.048*
ศิลปศาสตร์							-	.294	.438
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								-	.732
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์									-

จากตารางที่ 4-11 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบรายคู่คณะที่ศึกษาที่มีความแตกต่างต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้งหมด 13 คู่ ดังนี้

คู่แรก คณะวิศวกรรมศาสตร์ กับ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_1 = 3.217 > Fac_4 = 1.522$)

คู่ที่สอง คณะวิศวกรรมศาสตร์ กับ คณะบริหารธุรกิจ โดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะบริหารธุรกิจ ($Fac_1 = 3.217 > Fac_6 = 2.754$)

คู่ที่สาม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม กับ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_2 = 3.020 > Fac_4 = 1.522$)

คู่มือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม กับ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ($Fac_9 = 3.730 > Fac_2 = 3.020$)

คู่มือ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน กับ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_3 = 3.467 > Fac_4 = 1.522$)

คู่มือ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน กับ คณะบริหารธุรกิจ โดยคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะบริหารธุรกิจ ($Fac_3 = 3.467 > Fac_6 = 2.754$)

คู่มือ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กับ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ โดยคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_5 = 3.250 > Fac_4 = 1.522$)

คู่มือ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กับ คณะบริหารธุรกิจ โดยคณะบริหารธุรกิจ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_6 = 2.754 > Fac_4 = 1.522$)

คู่มือ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กับ คณะศิลปศาสตร์ โดยคณะศิลปศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_7 = 3.286 > Fac_4 = 1.522$)

คู่มือ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_8 = 3.000 > Fac_4 = 1.522$)

คู่มือ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กับ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_9 = 3.730 > Fac_4 = 1.522$)

คู่มือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ กับ คณะบริหารธุรกิจ โดยคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะบริหารธุรกิจ ($Fac_5 = 3.250 > Fac_6 = 2.754$)

คู่มือ คณะบริหารธุรกิจ กับ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะบริหารธุรกิจ ($Fac_9 = 3.730 > Fac_6 = 2.754$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง "การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร" จากการดำเนินการวิจัย คณะผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผล
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา ดังนี้
 - 1.1 เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.44
 - 1.2 ชั้นปี พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 31.76
 - 1.3 คณะที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 29.92 ได้มาโดยการเทียบจากสัดส่วนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาจริง
2. การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.058$, $SD=0.803$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.071$, $SD=0.887$) ด้านการวิจัย ($\bar{x}=2.835$, $SD=0.995$) ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม ($\bar{x}=3.058$, $SD=0.919$) และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{x}=3.192$, $SD=0.875$)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ พบว่าเพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.117 ($SD=0.772$) และเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย 2.995 ($SD=0.831$) เมื่อทำการทดสอบ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะที่เรียน พบว่า นักศึกษาที่มีคณะต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กรณีนี้ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า แตกต่างกัน ทั้งหมด 13 คู่ ดังนี้

คู่แรก คณะวิศวกรรมศาสตร์ กับ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_1 = 3.217 > Fac_4 = 1.522$)

คู่ที่สอง คณะวิศวกรรมศาสตร์ กับ คณะบริหารธุรกิจ โดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะบริหารธุรกิจ ($Fac_1 = 3.217 > Fac_6 = 2.754$)

คู่ที่สาม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม กับ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_2 = 3.020 > Fac_4 = 1.522$)

คู่ที่สี่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม กับ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ($Fac_9 = 3.730 > Fac_2 = 3.020$)

คู่ที่ห้า คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน กับ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_3 = 3.467 > Fac_4 = 1.522$)

คู่ที่หก คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน กับ คณะบริหารธุรกิจ โดยคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะบริหารธุรกิจ ($Fac_3 = 3.467 > Fac_6 = 2.754$)

คู่ที่เจ็ด คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กับ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ โดยคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_5 = 3.250 > Fac_4 = 1.522$)

คู่ที่แปด คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กับ คณะบริหารธุรกิจ โดยคณะบริหารธุรกิจ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_6 = 2.754 > Fac_4 = 1.522$)

คู่ที่เก้า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กับ คณะศิลปศาสตร์ โดยคณะศิลปศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_7 = 3.286 > Fac_4 = 1.522$)

คู่ที่สิบ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_8 = 3.000 > Fac_4 = 1.522$)

คู่ที่สิบเอ็ด คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น กับ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ($Fac_9 = 3.730 > Fac_4 = 1.522$)

คู่ที่สิบสอง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ กับ คณะบริหารธุรกิจ โดยคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะบริหารธุรกิจ ($Fac_5 = 3.250 > Fac_6 = 2.754$)

คู่ที่สิบสาม คณะบริหารธุรกิจ กับ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คณะบริหารธุรกิจ ($Fac_9 = 3.730 > Fac_6 = 2.754$)

5.2 อภิปรายผล

1. การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.058$, $SD=0.803$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก มหาวิทยาลัยเพิ่งดำเนินการบริหารงานในรูปแบบของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในระยะเวลาไม่นาน อีกทั้งการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวม อยู่ในระยะเวลาเริ่มต้นของการส่งถ่ายความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่ นักศึกษาเฉพาะในกลุ่มของคณะกรรมการองค์การนักศึกษาและสโมสรนักศึกษาเท่านั้น ซึ่งผลการดำเนินงานยังไม่ได้ขยายผลต่อนักศึกษาทุกคน ซึ่งในการปฏิบัติจริง นักศึกษาทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม

ในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย แต่ไม่มีการพูดคุยหรือถ่ายทอดความรู้ที่มีลักษณะเป็นรูปธรรม ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรนำทฤษฎีการมีส่วนร่วมเข้ามาใช้ในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อกระบวนการที่นักศึกษาเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนการดำเนินการ การจัดการตามแผน การกำกับติดตาม การประเมินผล และการรับประโยชน์จากการพัฒนากระบวนการ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของอุทุมพร จามรมาน (2543: 1-3) ที่กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาว่าเป็นการบริหารจัดการและดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม นอกจากนี้ยังได้กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา(Quality Assurance) ยังเกี่ยวข้องกับคำอีก 4 คำ คือ การควบคุมคุณภาพ(Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ(Quality Audit) การรับรองคุณภาพ(Quality Accreditation) และการประเมินคุณภาพ(Quality Assessment) และคำกล่าวของกรรณิการ์ ยวงนังกูร (2548: 23) ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกิจกรรมหรือแนวปฏิบัติที่เริ่มตั้งแต่กระบวนการวางแผนให้การสนับสนุนอำนวยความสะดวก และการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะได้ผู้จบการศึกษาที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีคุณภาพตามมาตรฐานที่สถาบันและสังคมต้องการ ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง สถานประกอบการและผู้เกี่ยวข้องในสังคมท้องถิ่นนั้นๆ ตลอดจนสาธารณชนทั่วไปที่ให้การยอมรับบุคลากรที่สำเร็จจากสถานศึกษา และยังสอดคล้องกับการศึกษาของแวน วิรุฬห์เลิศ (2546 : บทคัดย่อ) การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการบริหารของโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพรพบว่า การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของปรีชา ศรีนวล (2548 : บทคัดย่อ) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานงบประมาณของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยไม่ได้แบ่งแยกเรื่องเพศอย่างไร ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน มีสิทธิ์รับการจัดการเรียนรู้ และการประกันคุณภาพที่เท่าเทียมกัน ดังนั้นเพศจึงไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยแต่อย่างไร เนื่องจากนักศึกษาทุกคนได้รับข้อมูลความรู้ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

3. นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า แตกต่างกัน 2 คู่ คือ ชั้นปีที่ 1 กับ ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 1 กับ ชั้นปีที่ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาที่เพิ่งเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลาไม่นานนัก ซึ่งการดำเนินการด้านการให้ความรู้ และการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ยังน้อย และยังไม่ครอบคลุม เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ จะดำเนินการตาม ปีงบประมาณ และปีการศึกษา ซึ่งบางครั้งมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการในช่วงปิดเทอม ซึ่งนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ยังไม่เข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัย จึงทำให้การมีส่วนร่วมแตกต่างกันทุกระดับชั้น ซึ่งนิสิตนักศึกษาเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา จึงควรมีบทบาทในการเป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริมในการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะ ผลการดำเนินงานที่ดีมีคุณภาพย่อมส่งผลโดยตรงต่อนิสิตนักศึกษา บทบาทนิสิตนักศึกษาในการ ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ ดังนี้ 1) บทบาทในการให้ความร่วมมือให้ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการ ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการให้ข้อมูลที่ตรงไปตรงมา ให้ข้อเท็จจริงมากที่สุด เพื่อให้ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ เป็นประโยชน์ในการนำมาใช้ในการ พัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันต่อไป 2) บทบาทในการรับรู้ ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะหรือให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพของสถาบัน เป็นส่วน ที่นิสิตนักศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์หรือเป็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการพัฒนาระบบการประเมินในฐานะผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา 3) บทบาทในการศึกษา ติดตาม กำกับข้อมูลที่ให้ไปมีการนำไปปรับปรุงหรือใช้ ประโยชน์ จากการประเมินหรือไม่อย่างไร โดยติดตามผลการดำเนินงานประกันคุณภาพของ สถาบันอุดมศึกษาทั้งในภาพรวมและในส่วนขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อนิสิตนักศึกษา โดยตรง เช่น องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษา องค์ประกอบด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หรือองค์ประกอบด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ นิสิตนักศึกษาควรศึกษาว่าทาง มหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการตามองค์ประกอบเหล่านั้นอย่างไร มีจุดแข็งที่ต้องเสริม จุดอ่อนที่ควร

แก้ไขในด้านใดบ้าง มีกระบวนการใดที่เป็นแนวปฏิบัติ ที่ดี ที่ดำเนินการแล้วส่งผลให้คุณภาพการจัดการศึกษาดีขึ้น ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อคุณภาพของบัณฑิต 4) บทบาทในการสนับสนุนให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันดำเนินไปได้โดยนิสิตนักศึกษาสามารถแสดงบทบาทในการส่งเสริมสถาบันได้หลายรูปแบบ อาทิ การรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งองค์กรนักศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย เผยแพร่และเชิญชวนนิสิตนักศึกษาในสถาบันได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย สร้างเครือข่ายในการร่วมกันติดตาม รับรู้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และการนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการประกันคุณภาพของการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละประเภท สร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างวิสัยทัศน์และโลกทัศน์การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพมีความเข้มแข็งและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงแก่นิสิตนักศึกษาต่อไป 5) บทบาทในการนำความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพไปใช้ประโยชน์การพัฒนาตนเองพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 มีการกำกับ ติดตามและประเมินคุณภาพการดำเนินงานกิจกรรมของนักศึกษา โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการ 5 ประเภท คือ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาได้เต็มตามศักยภาพ และสามารถนำความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพไปใช้ในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาและปรับใช้ในชีวิตการทำงานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. นักศึกษาที่มีคณะต่างกัน มีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่าแตกต่างกัน 13 คู่ ซึ่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ แตกต่างกับคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะบริหารธุรกิจ ส่วนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม แตกต่างกับคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ส่วนคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน แตกต่างกับคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะบริหารธุรกิจ ส่วนคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น แตกต่างกับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ส่วนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ แตกต่างกับคณะบริหารธุรกิจ ส่วนคณะบริหารธุรกิจ แตกต่างกับคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ สังเกตได้จากความแตกต่างรายคู่ พบว่า

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น แตกต่างกับคณะต่างๆ ทุกคณะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษายังไม่เข้าใจในกิจกรรมที่ตนเองได้มีส่วนร่วมว่า มีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างไร ซึ่งอาจเป็นเหตุให้คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น แตกต่างกับ คณะต่างๆ ทุกคณะ

ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีคณะต่างกันจะมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน 13 คู่ นั้น อาจเป็นเพราะบางคณะมีการจัดการศึกษาในรายวิชาที่ เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ และมีการสอดแทรกเนื้อหาเข้าไปการเรียนการสอน แต่บางคณะ ไม่มีการจัดการเรียนการสอนด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการดำเนินการด้านการ ประกันคุณภาพในปัจจุบันยังไม่ได้ลงสู่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาในภาพรวมมากนัก เนื่องจาก มหาวิทยาลัยเพิ่งดำเนินการในภาพรวมเป็นระยะเวลาไม่นาน จึงเป็นช่วงที่มหาวิทยาลัยกำลังปรับตัว ให้ สามารถก้าวเดินไปด้วยความมั่นคง และในปัจจุบันนี้มหาวิทยาลัยได้มีนโยบายด้านการให้ความรู้ และการประกันคุณภาพการศึกษาให้ครอบคลุม ทุกหน่วยงาน ซึ่งการดำเนินการด้านการประกัน คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551: 10) ได้กำหนดตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา ไว้ในตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะ ด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาซึ่งอธิบายไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินการถ่ายทอด องค์ความรู้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ มี ทักษะและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพของสถาบันให้ เข้มแข็ง รวมทั้งจัดระบบให้ทุกกิจกรรมหรือโครงการของนักศึกษามีการประกันคุณภาพทุกกิจกรรม หรือโครงการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1.1 ควรจัดประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพ การศึกษาให้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้ได้เห็นความสำคัญ ของการประกันคุณภาพการศึกษา และเห็นแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน

1.2 ควรมีการจัดทำป้ายหรือสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยทุกคนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารด้านการประกันคุณภาพกัน อย่างทั่วถึง

1.3 ควรรวบรวมเอกสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ไว้ที่ ห้องสมุด หรือจัดมุมเฉพาะด้านการประกันคุณภาพในทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัย เพื่อความสะดวกในการค้นคว้าข้อมูลของนักศึกษาหรือผู้สนใจ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพ การศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

2.2 ควรศึกษารูปแบบ และแนวทางในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.3 ควรศึกษาเจาะลึกกรณีศึกษาสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ยอมรับในการ ดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ยวณังกู. 2548. **ทัศนคติของอาจารย์มหาวิทยาลัยกรุงเทพต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย**. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กรมวิชาการ. 2541. **การประกันคุณภาพของสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมสามัญศึกษา. 2543. **การวางแผนคุณภาพโรงเรียน**. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. 2527. **การระดมประชาชนเพื่อการพัฒนาชนบท**. การบริหารงานพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- จ่ออ่าน วุฑฒิภรณ์รักษา. 2526. **ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสร้างงานในชนบท : ศึกษาเฉพาะกรุงเทพฯ**. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชูเกียรติ เปี่ยมศรี. 2542. **การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนย่อย : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองระยอง จังหวัดระยอง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูเกียรติ ลีสุวรรณ. 2536. **ระบบการเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นชนบทภาคเหนือ**. (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. 2544. **นโยบาย แนวทาง และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. 2527. **แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชุมชนใน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศักดิ์โสภณ.
- ปกรณ ศรีดอนไผ่. 2530. **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ปิ่นเกล้าการพิมพ์.

- ประเวศ วะสี. 2532. **องค์การชุมชนกับกระบวนการเรียนรู้ของประชาชน หัวใจของการพัฒนา.** [ม.ป.ท.: ม.ป.พ.].
- ปรัชญา เวสารัชช. 2530. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท : รายงานการวิจัย / ปรัชญา เวสารัชช** กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พินิต เข้มทอง, นาตยา ปิณฑานนท์, สุรัชย์ ประเสริฐสรวย, พีรพงศ์ ทิพนาค, ทิพย์ นิลนพคุณและธิดารัตน์ ภัทรพงศ์ไพศาล. 2542 . **แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.** กรุงเทพฯ.(อัดสำเนา).
- พัฒน์ บุญยรัตพันธุ์. 2517. **การสร้างพลังชุมชนโดยขบวนการพัฒนาชุมชน.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พิศมัย บุญเลิศ. 2549. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาเทศบาลสมุทรปราการ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. 2526. **การบริหารงานพัฒนาชนบท.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วันพร จันท์เวโรจน์. 2543. **การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน (กพสม.) ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : ศึกษาเฉพาะกรณี กพสม. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิไลพร จันท์สุวรรณ. 2534. **การมีส่วนร่วมของสมาชิกนิคมสร้างตนเองในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ในนิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง จังหวัดพังงา.** บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. 2526. **หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท.** กรุงเทพฯ : ห.ส.น. ไทย-อนุเคราะห์ไทย.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. 2537. **“ปัญหาและแนวโน้มเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการศึกษา,”**ในเอกสารสัมมนาปัญหาและแนวโน้มทางการบริหารการศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. 2551.

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา.

กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

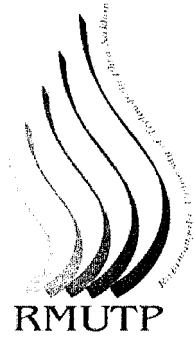
อุทมพร จามรราน. 2543. **การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ. (อัดสำเนา).

Yamane, Taro. 1973. **Statistics: An introductory analysis.** New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอความอนุเคราะห์ท่าน ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามใดๆ ทั้งสิ้น นักศึกษาไม่ต้องใส่ชื่อ - นามสกุล หรือรหัส ลงในแบบสอบถามฉบับนี้

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีใด

1. ชั้นปีที่ 1 3. ชั้นปีที่ 3
 2. ชั้นปีที่ 2 4. ชั้นปีที่ 4

3. ท่านกำลังศึกษาอยู่คณะใด

☐ 1. คณะวิศวกรรมศาสตร์	☐ 6. คณะบริหารธุรกิจ
☐ 2. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	☐ 7. คณะศิลปศาสตร์
☐ 3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	☐ 8. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
☐ 4. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	☐ 9. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
☐ 5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน					
1.1 นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน
1.2 นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเรียน การสอนของอาจารย์แต่ละท่าน
1.3 นักศึกษาได้มีการแสดงให้ผู้สอนทราบในสิ่งที่ตนเองสนใจ และต้องการเรียนรู้
1.4 นักศึกษาหา โอกาสและสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย ตามศักยภาพของตนเอง
1.5 นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและ เพื่อนนักศึกษา
1.6 นักศึกษาสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยใช้กระบวนการ PDCA
1.7 นักศึกษาให้ข้อมูลต่อมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับคุณภาพหรือ ความเหมาะสมของบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้
2. ด้านการวิจัย					
2.1 นักศึกษามีส่วนร่วมและเรียนรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอนร่วมกับอาจารย์
2.2 นักศึกษาได้มีการศึกษาและลงมือทำงานวิจัย
2.3 นักศึกษาช่วยเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของ มหาวิทยาลัย
2.4 นักศึกษาได้นำผลงานวิจัยของอาจารย์ไปใช้อ้างอิง
3. ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม					
3.1 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากชุมชน ในการจัดบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย
3.2 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น
3.3 นักศึกษามีการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ และสามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3.4 นักศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
3.5 นักศึกษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการ จัดกิจกรรมและการดำเนินงานของสโมสรหรือชมรม ของนักศึกษา

การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
4.1 นักศึกษาให้ข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกิจกรรมทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม
4.2 นักศึกษาเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
4.3 นักศึกษาเข้าร่วมโครงการหรือเสนอกิจกรรมที่น่าสนใจต่อ มหาวิทยาลัย
4.4 นักศึกษาประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของมหาวิทยาลัย ทั้งความประพฤติ กิริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกาย

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

กองพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โทร 02-2814693 โทรสาร 02-2814692

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. หัวหน้าโครงการวิจัย นางเบ็ญจา สมประกอบ
Mrs.Bencha Somprakob

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการการศึกษา 6 ช

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร: 02-2814693 โทรสาร: 02-2814692

e-mail : bencha.s@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

- รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)
- ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)
- อนุปริญญา (การจัดการทั่วไป)
- ปวช. (เลขานุการ)

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : เรื่องการประเมินผลโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรพันธุ์พืช สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ศึกษากรณี: หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 6 ตำบลพลวง กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ของมหาวิทยาลัยบูรพา

2. ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย นางสาวสโรชา หัตถกรรม
Miss Sarocha Hattakam

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการการศึกษา 6 ช

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร: 02-2814693 โทรสาร: 02-2814692

ประวัติการศึกษา

- ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)
- ม 6 (วิทยาศาสตร์)

3. ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย นางสุดารัตน์ วิภิญโญธนี
Mrs.Sudarat Vikiniyatanee

ตำแหน่งปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร: 02-2814693 โทรสาร: 02-2814692

ประวัติการศึกษา

- บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)
- ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.)
- ปวส. (การจัดการ)
- ปวช. (ธุรกิจ-บัญชี)

4. ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย นางสาวมงคลรัตน์ ก้อนเครือ
Miss Mongkhonrat Koncluer

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

กองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร: 02-2814693 โทรสาร: 02-2814692
e-mail : Mongkhonrat.k@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

- ศิลปศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.)
- ม.6 (วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์)

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ผู้ร่วมวิจัย : เรื่องความพึงพอใจต่อการจัดโครงการอบรมลูกเสืออาสา กกต.
ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

5. ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย นายอดิศักดิ์ โตเลิศมงคล
Mr. Adisak Tolertmongkhon

ตำแหน่งปัจจุบัน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร: 02-2823845 โทรสาร: 02-2800435
e-mail : adisak.t@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

- วิศวกรรมอุตสาหกรรมการจัดการอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (วศม.)
- ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาเครื่องมือกล (คอบ.)
- ปวส. และ ปม.
- ปวส. TOOL+DIEMAKING
- มศ.6 ช่างกลโรงงาน

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : เรื่องความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อนักศึกษาสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

